

616.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 28 sierpnia 1925 r.

w celu wykonania ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.

Na zasadzie artykułów 1 i 4 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. № 69, poz. 672) zarządza się co następuje:

§ 1. A) Oprócz opłat, przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę, ustala się opłaty:

- a) za paszport zagraniczny 500 zł.
- b) za zezwolenie na ponowny wyjazd — 500 zł.
- c) za paszport wielokrotny (na wielokrotne przekroczenie granicy w obie strony bez obowiązku każdorazowego uzyskania zezwolenia na ponowny wyjazd) — 1500 zł.
- d) za ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd dla wyjeżdżających w celach handlowych i przemysłowych — 25 zł.
- e) za ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd dla wyjeżdżających w celach przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. — 20 zł.
- f) za paszport żeglarski (śródlądowy), wydawany przez władze administracyjne I instancji województw: warszawskiego, poznańskiego, pomorskiego i przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę — 3 zł.

B) Robotnikom i osobom udającym się w celu pracy zarobkowej, oraz emigrantom kontynentalnym należy wydawać paszporty bezpłatnie na mocy zaświadczenia państwowych urzędów pośrednictwa pracy, emigrantom zaś zamorskim na mocy zaświadczeń Urzędu Emigracyjnego. Emigranci tak kontynentalni jak zamorscy winni oprócz tego przedstawić zaświadczenie władz odnośnego urzędu skarbowego, względnie inspektora skarbowego, że nie zalegają w opłaceniu podatków.

§ 2. Paszport wielokrotny można wydawać osobom, które udowodnią potrzebę częstych wyjazdów.

§ 3. Paszporty handlowe za opłatą 25 zł. jak również zezwolenia na ponowny wyjazd za opłatą 25 zł. należy wydawać osobom udającym się zagranicę w celach handlowych i przemysłowych, o ile przedłożą każdorazowo zaświadczenie wojewódzkiego wydziału przemysłu i handlu, względnie inżyniera przemysłowego na m. st. Warszawę stwierdzające, że udzielenie ulgowego paszportu, względnie ulgowego zezwolenia na ponowny wyjazd jest ze względów handlowych lub przemysłowych konieczne.

Uwaga: O ile wyżej wymienione osoby, nie przedstawiają zaświadczenia wojewódzkiego wydziału przemysłu i handlu, czy też inżyniera przemysłowego na m. st. Warszawę, należy im wystawiać paszporty i udzielać zezwoleń na ponowny wyjazd za opłatą normalną.

§ 4. Paszporty zagraniczne ulgowe za opłatą 20 zł. jak również ulgowe zezwolenia na ponowny wyjazd za opłatą 20 zł. należy wydawać osobom udającym się zagranicę:

- a) w celu kształcenia się lub prowadzenia badań naukowych na podstawie zaświadczenia, stwierdzającego potrzebę wyjazdu, wydanego przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zgodą Ministerstwa Skarbu,
- b) w celu leczenia się, o ile dana osoba przedstawi:
 - 1) świadectwo niezamożności, wystawione przez władzę policyjną w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym, i
 - 2) zaświadczenie Urzędu Zdrowia (lekarza powiatowego) stwierdzającego konieczność przeprowadzenia kuracji zagranicą.
- c) w celu towarzyszenia niezamożnej osobie chorej o ile niezamożność osoby towarzyszącej jest udowodniona świadectwem niezamożności jak wyżej pod b. 1, konieczność zaś opieki podróży stwierdzona przez urząd zdrowia (lekarza powiatowego),
- d) w celu uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zawodach sportowych, zjazdach naukowych i t. p. na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Skarbu, względnie o ile chodzi o zjazdy naukowe na podstawie zaświadczenia, stwierdzającego potrzebę wyjazdu, wydanego przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zgodą Ministerstwa Skarbu,
- e) w celach społecznych, o ile osoby te delegowane są przez instytucje państwowe lub samorządowe.

Osoby wymienione w punktach a, d, e, mogą być zupełnie zwolnione od opłat paszportowych według uznania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu. Odnośne podania należy udokumentowane winny być wniesione do władzy administracyjnej I instancji, która przy zachowaniu toku instancji odnośne podania skieruje z ujętowanymi wnioskami do decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Podania o przyznanie ulg osobom wyjeżdżającym w celach przewidzianych w § 3 i 4 niniejszego rozporządzenia należy udokumentowane należyć wnosić do władzy administracyjnej I instancji, która z odpowiednim wnioskiem skieruje je do decyzji władzy administracyjnej II instancji.

§ 6. Decyzje władz administracyjnych II instancji postanawiające wydanie paszportu ulgowego we wszystkich wypadkach za wyjątkiem określonych w § 4 a i d mogą być powzięte tylko za zgodą delegatów władz skarbowych.

§ 7. W wypadkach zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie w razie bezwzględnej konieczności wyjazdu niezamożnych osób, bądź w sprawach rodzinnych (nagła choroba lub śmierć członka rodziny zagranicą), bądź majątkowych lub osobistych, władza administracyjna I instancji może po uprzednim uzyskaniu zgody władzy administracyjnej II instancji wy-

stawić paszport za pobraniem opłaty 20 zł. na podstawie świadectwa niezamożności, wystawionego przez władzę policyjną w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym, a nawet całkowicie zwolnić od opłaty za paszport.

O każdym wydanym w myśl niniejszego § ulgowym lub bezpłatnym paszporcie władza administracyjna I instancji winna w drodze służbowej zakomunikować Ministerstwu Spraw Wewnętrznych z dołączeniem rzeczowych akt i z podaniem powodów, dla których paszport ulgowy lub bezpłatny został wystawiony.

§ 8. Osobom, udającym się zagranicę służbowo na skutek polecenia przełożonej władzy, należy wystawiać paszporty bezpłatne na podstawie pisma władzy delegującej daną osobę.

§ 9. W wypadkach, gdy wyjazd danej osoby jest wskazany ze względów państwowych (wyjazd uciążliwego bezpieczeństwa cudzoziemca, wysiedlenie bezpieczeństwa cudzoziemca) władza administracyjna I instancji może w zależności od zamożności petenta i od okoliczności (wysiedlenia) albo wystawić bezpłatny paszport, albo też pobrać opłatę jak za wizę wyjazdową dla cudzoziemców.

§ 10. Niewykorzystany w terminie ważności paszport może być bez dodatkowej opłaty przedłużony tylko raz jeden, o ile za dany paszport pobrana była opłata normalna, i o ile oprócz tego posiadacz jego udowodni, iż ważne powody stały na przeszkodzie wyjazdowi.

§ 11. Wysokość uiszczonej przez daną osobę opłaty za paszport bądź za prolongatę paszportu bądź za zezwolenie na ponowny wyjazd należy uwidocznic na paszporcie.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 233).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

617.

Oświadczenie rządowe

z dnia 20 sierpnia 1925 r.

w sprawie złożenia przez Szwecję dokumentu ratyfikacyjnego Międzynarodowej Konwencji, dotyczącej zwalczania handlu żywym towarem, podpisanej w Paryżu dnia 4 maja 1910 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w dniu 30 czerwca 1925 roku w archiwach Rządu Republiki

Francuskiej złożony został przez Rząd Szwedzki dokument ratyfikacyjny Międzynarodowej Konwencji dotyczącej zwalczania handlu żywym towarem, podpisanej w Paryżu dnia 4 maja 1910 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 87, poz. 783).

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

618.

Oświadczenie rządowe

z dnia 21 sierpnia 1925 r.

w sprawie przystąpienia Bułgarii do Międzynarodowego Porozumienia z dn. 18 maja 1904 r. i do Międzynarodowej Konwencji z dn. 4 maja 1910 r., podpisanych w Paryżu, dotyczących zwalczania handlu żywym towarem.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rząd Bułgarski notyfikował w dniu 27 kwietnia 1925 r. Rządowi Francuskiemu o przystąpieniu Bułgarii do Międzynarodowego Porozumienia z dnia 18 maja 1904 r. i do Międzynarodowej Konwencji z dnia 4 maja 1910 r., podpisanych w Paryżu, dotyczących zwalczania handlu żywym towarem (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 87 poz. 783).

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

619.

Oświadczenie rządowe

z dnia 21 sierpnia 1925 r.

w sprawie przystąpienia Iraku do Międzynarodowej Konwencji, dotyczącej zwalczania handlu żywym towarem, podpisanej w Paryżu dnia 4 maja 1910 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rząd Wielkiej Brytanji notyfikował w dniu 7 maja 1925 r. Rządowi Francuskiemu, iż Jego Brytyjska Mość zgłasza w imieniu Królestwa Iraku przystąpienie do Międzynarodowej Konwencji, dotyczącej zwalczania handlu żywym towarem, podpisanej w Paryżu dnia 4 maja 1910 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 87 poz. 783).

Równocześnie Rząd Wielkiej Brytanji zakomunikował, że Rząd Królestwa Iraku pragnie zastrzec sobie prawo ustalenia granicy wieku niższej, aniżeli ta, która wymieniona została w paragrafie B Protokołu zamknięcia, dołączonego do powyższej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*